

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף רכ"ט ע"א

פרשת ויחי

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (רכ"ח ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

בְּרַכָּאן מַעֲלֵאֵי לְתַתָּאֵי (ותתאי):

תרגום לעברית

וְלִכְּזֵן כְּתוּב הַמְּלָאךְ הַגָּאֵל אֶתִּי מִכָּל רָע. אֶתִּי - שְׁנִטְל בְּרָכוֹת מִגּוֹנִים שְׁלֹמַעְלָה. וְכִיּוֹן שְׁהוּא נָטַל, יְבָרַךְ אֶת הַנְּעָרִים, זֶהוּ סוּד הַכְּרוּבִים, שְׁמֵהֶם שׁוֹפְעוֹת בְּרָכוֹת מִהַעֲלִיּוֹנִים לְתַתָּוֹנִים [ותחתונים].

טקסט הזוהר

הַמְּלָאךְ הַגָּאֵל אוֹתִי מִכָּל רָע יְבָרַךְ אֶת הַנְּעָרִים וְגו'. רַבִּי חֲזִיָּא פְּתַח וְאָמַר, (משלי יט) בֵּית וָהוֹן נִחְלַת אָבוֹת, וְכִי נִחְלַת אָבוֹת אֵינָהוּ, וְהָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהִיב כָּלָא לְבַר נָש. אֵלָּא, דְּכִיּוֹן דְּאַחְסִין בֵּיתָא לְבַר נָש וּמְמוֹנָא, לְזִמְנִין דִּי־חֲסִין כָּלָא לְבָרִיָּה, וִיָּהּ אַחְסָנָא דְּאָבוֹת. אֲבָל וּמִיָּי אֵשָׁה מְשַׁכְּלַת, בְּגִין דְּאַתָּתָא, כִּד אַחְסִין לָהּ בַּר נָש, מַעַם קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַחְסִין לָהּ, דְּהָא לֹא יַחְסִין לָהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְבַר נָש, אֵלָּא כִּד מְכַרְיָזִין עֲלֵיהּ בְּרַקִּיעָא.

המלאך הגאל אתי מכל רע יברך את הנערים וגו'. רבי חייא פתח ואמר, (משלי יט) בית והון נחלת אבות. וכי נחלת אבות הם, והרי הקדוש ברוך הוא נותן הכל לבני אדם? אלא, כיון שמוריש בית וממון לבן האדם, לפעמים יוריש הכל לבנו, ויהיה ירשת האבות, אבל ומה' אשה משכלת, משום שהאשה, כשיוורש אותה הבן אדם, הוא יורש אותה מעם הקדוש ברוך הוא, שהרי לא יוריש אותה הקדוש ברוך הוא לבן האדם אלא כשםכריזים עליו ברכיע.

טקסט הזהר

דקודשא בריך הוא מזוג זוגין, עד לא ייתון לעלמא. וכד זכו בני נשא לפום עובדיהון, הכי יחבי לון אתתא, וכלא אתגלגלין קמיה דקודשא בריך הוא, ולפום עובדין דזכאין, הכי מזוג זוגין.

תרגום לעברית

שהקדוש ברוך הוא מזוג זוגים עד שלא באו לעולם. וכשזכו בני אדם לפי מעשיהם, כך נותנים להם אשה, והכל גלוי לפני הקדוש ברוך הוא, ולפי מעשים של צדיקים כך מזוג זוגים.

טקסט הזהר

ולזמנין דקא סליקו בקליטין, ואסטי ההוא בר נש ארחיה, סליק זוגיה לאחרא, עד דיכשר עובדי, וכד יכשר עובדי, או דמטי זמניה, אתדחי גבר מקמי גבר, ואתי האי ונטיל דיליה. ודא קשי קמי קודשא בריך הוא מכלא לדחיא בר נש מקמי גברא אחרא, ובגין כך קודשא בריך הוא איהו יחייב אתתא לבר נש, ומניה אתיין זוגין. ועל דא ומיז אשה משכלת.

וּלְפַעֲמִים שְׁעוּלִים בְּמֵאזְנִים, וּמִסָּטָה אוֹתוֹ הָאִישׁ דָּרָכוּ, עוֹלָה וּוּגוֹ לְאַחַר עַד שִׁכְשִׁיר מַעֲשָׂיו, וְכִשְׁכְּשִׁיר מַעֲשָׂיו אוֹ שְׁמָגִיעַ זְמֻנוֹ, נִדְחָה אִישׁ מִפְּנֵי אִישׁ, וּבָא זֶה וְלֹקַח אֶת שָׁלוֹ. וְזֶה קִשָּׁה לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִהַכֹּל, לְדַחוֹת אִישׁ מִפְּנֵי אִישׁ אַחֵר, וְלִכְּוֹן הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן אִשָּׁה לְכֹן הָאָדָם, וּמִמֶּנּוּ בָּאִים הַזּוֹנִגִּים. וְלִכְּוֹן וּמֵה' אִשָּׁה מִשְׁכָּלֶת.

טקסט הזהור

בְּגִין כֵּן, קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא יְהִיב כָּלָא לְבַר נָשׁ. וְאִי תִימָא אִשָּׁה מִשְׁכָּלֶת וְלֹא אַחֲרָא. תֵּא חַזִּי, אִף עַל גַּב דְּקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא אֲזַמִּין טְבָאן לְבַר נָשׁ לְמִיְהִב לִיה, וְהוּא אֶסְטִי אַרְחוּי מַעַם קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא לְגַבִּי סְטָרָא אַחֲרָא, מִהֵהוּא סְטָרָא אַחֲרָא דְאַתְדַּבֵּק בִּיה, יִיְתִי לִיה מֵאן דִּיִּיְתִי, בְּכָל (נ' א כל) קְטְרוּגִין, וְכָל בִּישְׁיִן, וְלֹא אֲתִיִּין לִיה מַעַם קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא, אֲלֵא מִהֵהוּא סְטָרָא בִישָׁא דְאַתְדַּבֵּק בִּיה, בְּאִינוֹן עוֹבְדִין דְּעַבְד.

תרגום לעברית

לְכֹן הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן הַכֹּל לְכֹן הָאָדָם. וְאִם תֵּאמַר, אִשָּׁה מִשְׁכָּלֶת וְלֹא אַחֲרָת - בֵּא רֵאָה, אִף עַל גַּב שְׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְזַמִּין טוֹב לְאָדָם לְתֵת לוֹ, וְהוּא מִסָּטָה דָּרָכוּ מַעַם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְצַד אַחֵר - מֵאוֹתוֹ צַד אַחֵר שְׁנִדְבֵּק בּוֹ יָבֵא לוֹ מֵה שְׁיָבֵא, בְּכָל [כָּל] הַקְטְרוּגִים וְכָל הַרְעוֹת, וְלֹא בָּאִים אֵלָיו מִן הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲלֵא מֵאוֹתוֹ צַד רָע שְׁנִדְבֵּק בּוֹ בְּאוֹתָם מַעֲשִׂים שְׁעָשָׂה.

טקסט הזהור

וְעַל דָּא, אֲתִתָּא דְלֵאוֹ אִיְהִי מִשְׁכָּלֶת, קָרָא עַל דָּא שְׁלֵמָה, (קִהֵּלֶת ז) וּמוֹצָא אֲנִי מִר מִמּוֹת אֶת הָאִשָּׁה. בְּגִין דְּחֻבּוֹי דְּבַר נָשׁ, הוּא מְשִׁיךְ עָלֶיהָ, בְּאִינוֹן עוֹבְדִין דְּעַבְד. וְעַל דָּא כִּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתִרְעִי בִּיה בְּבַר נָשׁ, בְּגִין עוֹבְדֵי דְכְּשָׁרָן, אִיְהוּ אֲזַמִּין לִיה אֲנָתוֹ דְּאִיְהִי מִשְׁכָּלֶת, וּפְרִיק לִיה בְּפוֹרְקָן, מִגּוֹ סְטָרָא אַחֲרָא.

ועל זה, אֲשֶׁה שְׁאִינָה מִשְׁכָּלֶת, קָרָא עַל זֶה שְׁלֹמֹה, (קהלת ז) וּמֵצֵא אֲנִי מֵר מְמוֹת אֶת הָאִשָּׁה, מִשּׁוּם שֶׁחֲטָאֵי הָאָדָם הוּא מוֹשֶׁה עָלָיו בְּאוֹתָם מַעֲשִׂים שְׁעָשָׂה. וְלָכֵן, כְּשֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְרַצֶּה בָּאָדָם מִשּׁוּם מַעֲשָׂיו הַכְּשָׁרִים, הוּא מְזַמֵּן לוֹ אִשָּׁה שֶׁהִיא מִשְׁכָּלֶת, וּפּוֹדֶהוּ בַּפְּדוּת מִתּוֹךְ הַצַּד הָאֲחֵר.

טקסט הזוהר

ועל דא אָמַר יַעֲקֹב, הַמְּלֶאךָ הַגּוֹאֵל אוֹתִי מִכָּל רָע. מֵאֵי מִכָּל רָע, דִּלָּא אֲזַדְמַנַּת לִי אֶתְתָּא, דְּאִיהִי מִגּוֹ סִטְרָא אַחֲרָא, וְלֹא אַעֲרַע פְּסוּל בְּזַרְעִי (ס' א בערסי), דְּכִלְהוּ צְדִיקֵי וּשְׁלִימֵי בְּשְׁלִימוֹ, בְּגִין דְּאֶתְפָּרַק מִכָּל רָע, וְיַעֲקֹב לָא אֶתְדַבֵּק בְּהָהוּא סִטְרָא אַחֲרָא כָּלֵל.

תרגום לעברית

ועל זה אָמַר יַעֲקֹב הַמְּלֶאךָ הַגּוֹאֵל אֹתִי מִכָּל רָע. מַה זֶה מִכָּל רָע? שֶׁלֹּא הִזְדַּמְנָה לִי אִשָּׁה שֶׁהִיא מִתּוֹךְ הַצַּד הָאֲחֵר, וְלֹא קָרָה פְּסוּל בְּזַרְעִי [במטתי], שֶׁכֵּלֶם צְדִיקִים וּשְׁלָמִים בְּשְׁלָמוֹת, מִשּׁוּם שֶׁנִּפְדָּה מִכָּל רָע, וְיַעֲקֹב לֹא נִדְבֶּק בְּאוֹתוֹ צַד הָאֲחֵר כָּלֵל.

טקסט הזוהר

ועל דא, הַמְּלֶאךָ הַגּוֹאֵל אוֹתִי מִכָּל רָע יְבָרַךְ אֶת הַנְּעָרִים. מֵאֵי טַעְמָא אֶתְחִזּוּ לְאֶתְפָּרַכָּא, בְּגִין דְּנָטִיר יוֹסֵף אֶת קַיִמָּא קַדִּישָׁא, וְעַל דָּא אָמַר יוֹסֵף בְּנֵי הֵם אֲשֶׁר נָתַן לִי אֱלֹהִים בְּזֶה, אַחֲמִי לִיָּה רָזָא דְּבְרִית דְּנָטֵר לִיָּה. וּבְגִין דְּנָטֵר לִיָּה, אֶתְחִזּוּ לְאֶתְפָּרַכָּא וְאֶתְחִזּוּ אִיהוּ לְבָרְכָאן סְגִיָּאִין. בְּגִין דָּא לְכִלְהוּ יָהֵב בְּרָכָא חַד, וְלִיוֹסֵף בְּרָכָאן סְגִיָּאִין, מִשְׁמַע דְּכְתִיב בְּרָכוֹת אַבִּיךָ גָּבְרוּ עַל בְּרָכוֹת הוֹרֵי וְגו', בְּרָכוֹת שְׁדִים וְרַחֲם תְּהִיֵּין לְרֹאשׁ יוֹסֵף.

תרגום לעברית

ועל זה הַמְּלֶאךָ הַגּוֹאֵל אֹתִי מִכָּל רָע יְבָרַךְ אֶת הַנְּעָרִים. מַה הַטַּעַם נִרְאוּ לְבָרְכָהּ? מִשּׁוּם שֶׁשְׁמֵר יוֹסֵף אֶת אוֹת הַבְּרִית הַקְּדוּשָׁה, וְעַל זֶה אָמַר יוֹסֵף, בְּנֵי הֵם אֲשֶׁר נָתַן לִי אֱלֹהִים בְּזֶה. הִרְאָה לוֹ סוּד הַבְּרִית שֶׁשְׁמֵר אוֹתוֹ, וּמִשּׁוּם שֶׁשְׁמֵר אוֹתוֹ, רְאוּיִים לְהִתְבָּרַךְ וְרְאוּיִ

הוא לברכות רבות. משום כך לכולם נתן ברכה אחת, וליוסף ברכות רבות, משמע שכתוב ברכת אביה גברו על ברכת הורי וגו', ברכת שדים ורחם, תהיין לראש יוסף.

טקסט הזוהר

רבי יהודה פתח ואמר, (ר"ח ע"ב) (תהלים קכ"ג) אליה נשאתי את עיני היושבי בשמים, האי קרא אוקמוה, אבל תא חזי, צלותא דבר נש דאתכוון בה, איהו לעילא לעומקא עלאה, דמתמן נגדי כל ברכאן וכל חירו, ומתמן נפקי לקיימא כלא.

תרגום לעברית

רבי יהודה פתח ואמר, (תהלים קכג) אליה נשאתי את עיני היושבי בשמים. פסוק זה בארוהו, אבל בא ראה, תפלה של בן אדם שמתכוון בה, הוא למעלה לעמק העליון שמשם שופעות כל הברכות וכל החרות, ומשם יוצאים לקיים את הכל.

טקסט הזוהר

ועל דא יתיר יו"ד, בגין דלא פסיק יו"ד, מאתר דא לעלמין. ובגין דא כתיב, היושבי בשמים, אחיד לעילא, ברזא דחכמתא עלאה, ואחיד לתתא, דיתיב על כרסיא דאבהו, יתיב על כרסיא דאקרי שמים, ובגין כך היושבי בשמים כתיב.

תרגום לעברית

ועל זה יתיר יו"ד, משום שיו"ד לא פוסק ממקום הזה לעולמים, ולכן כתוב היושבי בשמים, אחוז למעלה בסוד החכמה העליונה, ואחוז למטה שיושב על כסא האבות, יושב על הכסא שנקרא שמים, ולכן כתוב היושבי בשמים.

טקסט הזוהר

ומהכא, כד ברכאן נגדי מעילא מעומקא דא, כלהו נטיל לון האי אתר דאקרי שמים, ומהאי נגדי לתתא, עד דמטו לצדיקיא קיימא דעלמא, ומהכא מתברכין כל אינון חיילין, וכל אינון משריין לזנייהו, והא אוקמוה.

ומכאן, כְּשֶׁבָּרְכוֹת שׁוֹפְעוֹת מְלַמְעָלָה מִהָעֶמֶק הַזֶּה, אֵת כָּלֵן נוֹטֵל הַמָּקוֹם הַזֶּה שֶׁנִּקְרָא שָׁמַיִם, וּמִזֶּה שׁוֹפְעִים לְמַטָּה, עַד שֶׁמִּגִּיעִים לְצִדִּיק עֲמוּד הָעוֹלָם, וּמִכָּאן מִתְבָּרְכִים כָּל אוֹתָם הַחִילּוֹת וְכָל אוֹתָם הַמַּחֲנוֹת לְמִינֵיהֶם, וְהָרִי פִּרְשׁוּהָ.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (רכ"ט ע"ב) ♦

טקסט הזוהר

תָּא חֲזִי, בְּשִׁבְעִין וְתַרְיֵין נְהוּרִין, אֶסְתַּלַּק עֲטָרָא דְכָל מְשַׁרְיִין, עֲגוּלָא דְעֵלְמָא, בְּשִׁבְעִין דְּוִכְתִּי, חַד עֲגוּלָא לְכֻלָּהוּ (לעיל נ'ג ע"ב) בְּגוּ הָהוּא עֲגוּלָא נְקוּדָה חֲדָא דְקִיּמָא בְּאַמְצָעִיתָא, מִהָאִי נְקוּדָה, אֶתְזַנַּת כָּל הָהוּא עֲגוּלָא, בֵּית קֹדֶשׁ הַקְדָּשִׁים, אִיהוּ אֲתֵר

תרגום לעברית

בָּא רָאָה, בְּשִׁבְעִים וּשְׁנַיִם מְאוּרוֹת עוֹלָה עֲטָרַת כָּל הַמַּחֲנוֹת, עֲגוּלָא הָעוֹלָם, בְּשִׁבְעִים מְקוּמוֹת, עֲגוּלָא אֶחָד לְכָלֶם. בְּתוֹךְ אוֹתוֹ עֲגוּלָא נְקֻדָּה אַחַת שְׁעוּמָדַת בְּאַמְצָע. מִנְקֻדָּה זוֹ נִזּוֹן כָּל אוֹתוֹ עֲגוּלָא, בֵּית קֹדֶשׁ הַקְדָּשִׁים, הוּא מְקוֹם לְאוֹתָהּ רוּחַ כָּל הָרוּחוֹת, [כְּמוֹ סוּד שֶׁל כָּל הַסּוּדוֹת] נִסְתָּר בְּתוֹכוֹ. סֵתֵר זֶה הוּא בְּתוֹךְ חִילּוּתֶיהָ, טְמִיר הוּא לְפָנֶי וּלְפָנִים. כְּשֶׁעוֹלָה זוֹ, עוֹלִים כָּלֶם אַחֲרֶיהָ. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (שִׁיר א) מְשַׁכְנִי אַחֲרֶיךָ נְרוּצָה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.